



Čovječe, zar si sebi najmanje bitan?

Hasan el-Basri rekao je: “Znak da je Allah napustio roba jeste da ga zaposli stvarima koje ga se ne tiču”, i rekao je: “Allah se smilovao čovjeku koji zna svoju vrijednost.” Doista je velika stvar kada čovjek zna svoje mogućnosti i domete. Mnogi su danas zapostavili svoje porodice, odgoj i edukaciju djece, posjećivanje halki u kojima se uči i podučava Allahovoj vjeri i mnoge druge korisne stvari, jer su se zaposlili arapskim vladarima, svjetskim politikama i političarima, učenjacima i daijama, rekla-kazala po društvenim mrežama. Kamo sreće da svi rade samo ono za šta su zaduženi i što im je profesija i posao. Da student studira i ne zapošljava se ničim osim svojim studijem dok ne završi studij, da ljekar liječi i radi na ličnoj edukaciji i profesionalnom usavršavanju, da ekonomista radi na izgradnji zdrave i kvalitetne ekonomije te na poboljšanju kvalitete života građana, na taj način bi društvo u cjelini prosperiralo i napredovalo. Jedna stara arapska poslovice kaže: Ko se u tuđu struku miješa, dođe sa čudnim stvarima.

Kako je samo čovjek nemaran prema sebi, svojim obavezama, svom životu i svojoj porodici! Kako malo vremena posvećuje sebi i onim stvarima za koje će biti pitan na Sudnjem danu! Kako malo vremena posvećuje dobrim djelima i stvarima koje mu mogu koristiti na Dan kada čovjeku neće biti od koristi ni njegov imetak ni njegova porodica! Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uputio nas je najljepšim moralnim vrijednostima, koje vode istinskoj sreći i zadovoljstvu na oba svijeta.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u jednom hadisu, koji se smatra temeljem moralnih principa, rekao je: *“Od ljepote čovjekovog islama jeste da se kloni onoga što ga se ne tiče.”* (Tirmizi, hadis je hasen.)

Da li smo ikad istinski stali i razmislili o ovom hadisu? O hadisu koji smo čuli na stotine puta? Koliko živimo ovaj hadis u svom životu? Hadis za koji je Hamza el-Kenani, rahimehullah, rekao: *“Ovaj je hadis trećina islama.”*

Kada dublje razmislimo, doći ćemo do zaključka da čovjek, kada počne da brine tuđe brige, koje ga se ne tiču, počeo će o nekome ružno misliti, što uzrokuje tegobu, ružan osjećaj u srcu, opterećenost ili često, pređe u ogovaranje i potvaranje, a to je, također, veliki grijeh i ostavlja veliki trag na srce čovjeka i njegovo imansko stanje.

Ovaj hadis možemo razumjeti i na sljedeći način: Divan li je musliman onaj koji se zaposli sobom i svojim obavezama od kojih ima koristi na dunjaluku i ahiretu, ne zamara se puno tuđim životima, a teško onom muslimanu koji zapostavi sebe i svoje obaveze, porodicu, svoju edukaciju, čitanje korisnih knjiga i sl.

Šejh Abdurrahman es-Sa'di rekao je: *“Ko se ne ostavi onoga što ga se ne tiče, loš je musliman.”* Kada se čovjek zabavi onim što ga se ne tiče, to će ga odvesti u zadiranje u tuđe privatnosti, što je,

svakako, ružno ponašanje. Obično ljudi vole da imaju svoju privatnost i ne vole da im iko narušava njihovu oazu privatnosti, da ih zapitkuje i prelazi granicu njihove intime. Ovim nas naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, želi odgojiti i usmjeriti ka najljepšem moralu, da poštujemo pravo svakog čovjeka na privatnost i intimu, da poštujemo ličnost svakog čovjeka, njegov autoritet, čast i ugled.

Komentarišući ovaj hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Ibn Kajjim, rahimehullah, rekao je: "Ovaj hadis ukazuje na to da čovjek treba da ostavi sve što ga se ne tiče, bilo to govor, pogled, slušanje, uzimanje, hodanje, razmišljanje, javne i tajne postupke, i ove riječi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, lijev su za srce i vrhunac pobožnosti."

Hasan el-Basri rekao je: "Znak da je Allah napustio roba jeste da ga zaposli stvarima koje ga se ne tiču", i rekao je: "Allah se smilovao čovjeku koji zna svoju vrijednost." Doista je velika stvar kada čovjek zna svoje mogućnosti i domete. Mnogi su danas zapostavili svoje porodice, odgoj i edukaciju djece, posjećivanje halki u kojima se uči i podučava Allahovoj vjeri i mnoge druge korisne stvari, jer su se zaposlili arapskim vladarima, svjetskim politikama i političarima, učenjacima i daijama, reklakazala po društvenim mrežama. Kamo sreće da svi rade samo ono za šta su zaduženi i što im je profesija i posao. Da student studira i ne zapošljava se ničim osim svojim studijem dok ne završi studij, da ljekar liječi i radi na ličnoj edukaciji i profesionalnom usavršavanju, da ekonomista radi na izgradnji zdrave i kvalitetne ekonomije te na poboljšanju kvalitete života građana, na taj način bi društvo u cjelini prosperiralo i napredovalo. Jedna stara arapska poslovice kaže: Ko se u tuđu struku miješa, dođe sa čudnim stvarima.

Savremeni svijet radi na profesionalizaciji čovjeka, da se čovjek bavi isključivo svojom strukom i da u tome bude profesionalac. Nas je tome podučio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prije četrnaest stoljeća kada je rekao: "*Allah doista voli da, kada neko od vas radi neki posao, da ga uredno i precizno obavi.*" Islam uči čovjeka da koristi sebi, društvu i zajednici, da bude profesionalac u onome što radi, da ne dozvoli šejtanu da ga zaposli stvarima od kojih, nažalost, nema koristi ni na dunjaluku ni na ahiretu. Najveći umovi koji su prodefilovali kroz historiju imali su na raspolaganju samo dvadeset četiri sata, ni manje ni više nego što mi imamo danas, ali kvalitetnom organizacijom svoga vremena, radeći, isključivo, korisne stvari i ne brinući tuđu brigu napravili su ono što su napravili.

Na Sudnjem danu čovjek će imati koristi samo od onog vremena koje je proveo u zadovoljstvu Uzvišenog Gospodara. Šta je sa onim vremenom provedenim u beskorisnim raspravama po društvenim mrežama o raznim stvarima na koje ne možeš utjecati? Šta je sa vremenom provedenim u diskutiranju o događajima koji te se ne tiču? Da li će ti to na Sudnjem danu biti upisano u dobra ili loša djela? Da li bismo to vrijeme mogli iskoristiti na način da otežamo svoj tas dobrih djela na Dan vaganja?

Ibn Kajjim, rahimehullah, rekao je: "Čovjekovo vrijeme ustvari je njegov život i ono je osnov i materijal njegovog vječnog života u neprekidnom uživanju ili njegovog teškog i tegobnog života u bolnoj patnji. On prolazi poput oblaka, pa ono što bude za Allaha i radi Allaha, računa se njegovim pravim životom, a sve drugo mimo toga ne smatra se životom, ma koliko bio dug njegov životni vijek. Ako čovjek svoje vrijeme provede u nemaru, rasijanosti i pustim željama, a najbolje u čemu ga je proveo bude spavanje i besposlenost, onda je ovakvom bolja smrt od života."

Omer, radijallahu anhu, rekao je: "Mrzim da vidim nekog od vas kao besposličara i dangubu: niti je u nekom dunjalučkom poslu, niti radi za ahiret."